

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

349

20 september 2026

Kapelleke van Heide sluit tijdelijk!

Vanaf dinsdag 22 september gaat het “kapelleke” van Heide tijdelijk dicht voor renovatie. Afhankelijk van de werken die moeten uitgevoerd worden zal men er een tijdje niet terecht kunnen.

Het project kadert in het project, “*denk mee voor Heide 2023*” en loopt al een tijdje. De vorige jaren werd de buitenzijde aangepakt, de kapel werd gezandstraald en hier en daar bijgevoegd, ook de daken en de afwatering ervan werden aangepakt. Vorig jaar werd de deur van de kapel gerestaureerd. Nu is het tijd voor het binnengedeelte, dat dit nodig is bewijst de foto hiernaast zeker en vast!

De voorbije jaren had de kapel wel wat te lijden van vandalisme. Nadat burens deze feiten regelmatig signaleerden was er al wel wat meer toezicht, maar de toestand bleef zo, de kapel nodigde niet echt meer uit om er langere tijd te verblijven.

Nu is het zover, een werkgroep zal met medewerking van het gemeentebestuur, de binnenkant aanpakken. Op dinsdag 22 september wordt ze volledig leeggehaald en wordt de kapel gesloten. Begin oktober start dan een grote kuisbeurt. Als alles grondig gereinigd is zal er bekeken worden wat moet hersteld worden en kunnen later de schilderwerken starten. Alle zaken die worden weggehaald worden tijdelijk bij de gemeente opgeborgen.

De heropening van de kapel zal dan ook afhangen van de werken die zich opdringen na de grondige schoonmaak. Ondertussen is er al wel besloten dat de kapel na renovatie dagelijks vanaf 9u 's morgens tot 17u geopend zal zijn, tijdens de andere uren wordt ze gesloten gehouden om vandalisme te voorkomen.

Kalmthoutse
DORPSDAG
Heide

Zondag
20 september

KALMTHOUT
LOVES
LOCAL

KALMTHOUT
dit is van heel veel mensen

VZW WIEKA

Nu één van de komende weken ook de stilteplek sluit, deze die nu nog tijdens de dag kan bezocht worden in de kerk, zal deze historische kapel na restauratie weer dienst kunnen doen voor mensen die nood hebben aan een stil moment!

Historisch is de kapel ontegensprekelijk verbonden met de geschiedenis van Heide en bij uitbreiding deze van Kalmthout. Het *"kappelleke van Heide"* mag niet dezelfde weg inslaan als de Sint-Jacobskapel destijds in Kalmthout -dorp. Het laten verdwijnen van die kapel was een historische vergissing!

Graag drukken wij nog eens een deel van de al verschenen geschiedenis van de kapel af, om zo ook onze lezers te overtuigen van het historisch belang.

De Lindeboom en het "kappelleke" als enige baken in de wijde natuur!

Vooraleer men begon te spreken over het aanleggen van een spoorlijn noemde de streek, welke we nu kennen als het gehucht Heide, en bij uitbreiding Kapellenbos, de *"Suyderheide"*.

Het was één grote uitgestrekte desolate vlakte tussen de Putse Moer en het Onderzeel (de omgeving van de huidige Kruisstraat). Aan het kruispunt van de *"'s Heerenbaen"* (nu noemt deze weg Kapellensteenweg) en de toenmalige *"Chruisstraat"*, de straat die de 's Heerenbaen kruiste (nadien Heikantstraat genaamd en nu het kruispunt met de Beauvoislaan en de Heidestatiestraat) stond toen als enig baken in deze onbebouwde streek, een oude lindeboom (rond 1650 aangeplant) waarbij later het *"kappelleke"* werd geplaatst.

Reeds voor 1755 stond er op het kruispunt van Heide een "Capelle op de Heijde"

Het is niet duidelijk of het *"kappelleke"* toen al een bouwwerk was, in ieder geval sprak men toen al van het *"Capelle op de Heyde"*. Misschien was het een *"kappelleke"* dat aan de lindenboom was opgehangen of misschien was het een eerste bouwwerk, daarover blijft onduidelijkheid. Het was toen in elk geval het enige herkenningspunt op de ganse *"Suyderheide"* omringt door zandwegen die eigenlijk niet veel meer waren dan bospaden. We zijn dus zeker dat er vanaf 1650 al een *"kappelleke"* was in de streek die later het dorp Heide zou worden. De vraag blijft: was het een *"kappelleke"* hangende aan de lindenboom of was het een bouwwerk?

De eerste documenten die heden zijn teruggevonden spreken over een belangrijke verbouwing in 1755. De Kalmthoutse pastoor Hieronymus Smittens (pastoor van 1753 tot 1758) liet in juli 1755 optekenen *"menso julio restauravi sacellum B.M.V. in erica"*, of vertaald *"in de maand juli werd de O.L.V-kapel in de heide gerestaureerd"*. Dit is één van de oudste bewijzen dat er al voor 1755 een stenen kapel was op de kruising van de *"Chruisstraat"* en de *"'s Heerenbaan"*. Het blijkt ook dat de kapel toen was toegewijd aan *"beata Maria virgo in Erica"*, vertaalt sprak men van het *"Kapelle op de heide"*. In de Latijnse naam komt het woord *"erica"* voor wat staat voor dopheide en wordt er naar O.L.-Vrouw verwezen.

Zeker is ook dat de eeuwenoude linde (aangeplant voor 1650), van oudsher een baken was voor de verdwaalde reizigers uit de metropool, deze was na het bouwen van het kapelleke erachter komen te staan. Deze lindeboom, op het hoogste punt, kon men al van heel ver, vanuit alle hoeken, zien staan. Vanaf de Vossenbergh (*de hoogste duin die later uit de heide verdween na de zandwinning*) kon men zich naar deze boom oriënteren.

De Kalmthoutse pastoor Verstreken had in 1859 andere plannen. Hij wilde twee biechtstoelen laten maken voor de Onze Lieve Vrouwekerk in het centrum. Hij liet hiervoor de linde aan het Kapelleke van Heide omhakken. De Kalmthoutse gemeenteraad liet dit zo maar niet passeren en gaf er de pastoor een straf voor, hij moest vijf nieuwe lindebomen aanplanten. Gelijktijdig liet pastoor Verstreken de bakstenen kapel met een halve meter vergroten. Hij plaatste bij de aanbouw een deurvormige deuromlijsting gesteund op twee stenen waarin hij zijn initialen "P.V. pastor" aan één zijde en aan de andere zijde "1859" liet beitelen. Hij voerde zijn "straf" dus uit maar kort daarna stierven er twee van de vijf linden. Op een topografische kaart uit 1854 (Vandermaelen) spreekt men zo voor het eerst over "het Dreiboomkeskapelleke".

De melkerijschool kwam naar Kalmthout

De vroege ochtendzon sneed in lange, gouden banen door de nevel over de heide. In het huisje met het rieten dak in de Achtzaligheden geurde het naar turfvuur, roggebrood en de weeïge, zure dampen van gestremde melk. Aan de zware eikenhouten tafel zat grootmoeder Anna Catharina Vandenhoutgoor met haar handen gekromd om een kom hete korenkoffie. Ze was de tachtig al gepasseerd, maar haar ogen waren nog even vinnig als in de dagen dat ze als jonge meid diende op de grote hoeve. Tegenover haar streek haar schoondochter Cornelia haar schort recht.

Bij de open achterdeur klonk het ritmische, doffe *plof-plof-plof* van de stootkarn. Maria, de oudste dochter van negentien, zuchtte terwijl ze de houten polsstok met de doorboorde schijf op en neer bleef duwen. "Moeke," zuchtte Maria met klam voorhoofd, "het pakt weer niet. De melk slaat schuimig en het ruikt bitter. Als we straks naar de markt in Kalmthout moeten, lachen de burgers uit Antwerpen ons weer vierkant uit. Die betalen geen halve frank voor onze brokkelboter."

Vader Adriaan schoof zijn stoel achteruit en veegde met de rug van zijn hand over zijn voorhoofd. Zijn rug deed pijn van het spitten in de zware Kempense zandgrond. "We doen wat we kunnen, kind," zei hij gelaten. "De koeien geven wat ze geven, en de room doet wat de hemel belijft. We zijn arme dagloners, geen tovenaars."

"Geen tovenaars, neen," zei Cornelia kordaat, terwijl ze een opgevouwen strooibriefje uit haar schortzak haalde, "maar de pastoor heeft het zondag van de kansel afgeroepen, Adriaan. Een reizende melkerijschool! Het Ministerie van Landbouw stuurt een lesgeefster met twee karren vol ijzeren machines. Ze strijken neer in de lege schuur bij het station van Kalmthout. Drie maanden les, elke voormiddag. Ik wil dat Maria en Joanna gaan."

Adriaan keek argwanend naar het papier. "Ijzeren machines voor boter? Sinds wanneer heeft de melkmachines van doen? Mijn grootvader karnde in hout, en de boter smaakte best." Oudje Anna Catharina zette haar kom met een droge tik neer. "Zeg dat niet te luid, Adriaan," bromde de oude grootmoeder zacht, terwijl ze de kinderen – Frans en de tweeling Anna en

Leergangen van zuivelbereiding.

— Men schrijft ons uit Calmpthout, naar aanleiding der lessen van de tijdelijke melkerijschool dezer gemeente :

Nu de leergangen geëindigd zijn, roepen wij nogmaals de aandacht der landbouwers en belanghebbenden op het nut dezer instelling, dat door onze boeren al te weinig gewaardeerd wordt.

In eene groote omschrijving als die van Esschen-Calmpthout zouden de leergangen toch door meer dan 9 of 10 leerlingen moeten gevolgd worden, zooals dit nu het geval was. En op dit klein getal waren er slechts een vijftal, die met iever en zonder afwezigheid de leergangen bijgewoond hebben.

Beseffen onze buitenlieden dan niet wat kosten de regeering zich getroost, om den landbouw op de hoogte der huidige noodwendigheden te brengen? In geen land van Europa heeft eene regeering zoo veel voor den landbouw gedaan als in België en het is bedroevend, al die nuttige inrichtingen zoo verlaten te zien door buitenbewoners, die

meestendeels van gedacht zijn, dat het hekken aan den ouden stijl moet blijven.

Te Calmpthout werd ook de bewerking geleerd van boter en kaas. Welnu veel te gering is de evenredigheid met hetgeen te Gierle, 's Gravenwezel, enz., bewerkt werd. Die verhouding is zoo onbeduidend voor onze streek, dat wij aan de juistheid moeten twijfelen der opgegeven cijfers.

En nogthans kon elke boerendochter die de leergangen volgde, zoo veel melk kosteloos doen bewerken als mogelijk was; men zou denken dat sommige menschen wantrouwend zijn tegenover dergelijke nuttige inrichtingen.

Wij hopen dat voor den toekomstigen leergang de boeren van Esschen-Calmpthout beter hunne belangen zullen begrijpen en dat de leergang regelmatig zal gevolgd worden, om zoo doende de pogingen van de regeering te steunen, die enkel strakken om onze boeren in zake van landbouw op de hoogte onzer Noorderburen te brengen.

De examen zijn gisteren afgelopen.

Mej. Pelagie Dulcino behaalde het eerste diploma met 92.4 punten op 100.

Onze beste gelukwensen aan die juffer, voor die schoone onderscheiding.

Mej. Cornelia Deckers behaalde 87 44/100 punten, Mej. Julie Van den Eynden en Mej. Mathilde Goyarts bekwamen de 3^e en de 4^e plaats.

Deze vier juffers legden het exaam af met de grootste onderscheiding.

Verders bekwamen hun diploma : Mejuffers Van Thillo, Meyers, Van Thillo, Rubbens, Van Heybeek, Gyzen en Bruggemans.

Aan allen onze gelukwensen. X.

Ludo die rond de kachel kropen met een vingerwenk stilmaande. *"Gij peinst dat boter maken zomaar handenarbeid is. Maar melk luistert naar dingen die wij niet zien."*

De kleine Ludo kroop dichterbij haar toe. "Wat ziet de melk dan, bomma?"

De oude vrouw leunde voorover, haar stem daalde tot een geheimzinnig gefluister. *"Lang voor gij geboren waart," begon Anna Catharina, "toen ik nog als jonge meid diende bij de boeren op de grens met Essen, wist iedereen waarom de boter soms weigerde te komen. Dan had de Heks van het Zandven eroverheen geblazen. Soms stond een meid zes uren aan een stuk te stoten tot de blaren op haar handen stonden, en bleef de room zo dun als slootwater. Weten jullie wat ze dan deden?"*

De jonge Frans schudde met grote ogen het hoofd. *"Dan haalden ze een roodgloeiend hoefijzer uit het smidsvuur," fluisterde grootmoeder, "en lieten het sissend in de room zakken om de heks eruit te branden! Of ze staken een gewijde zilveren stuiver onder de standkarn. Mijn eigen meesteres zwoer erbij: op een avond had een vreemde vrouw naar de melkkuipen gewezen, en de volgende ochtend was alle melk blauw en draderig geworden als paddenslijm. De kobolden hadden de ziel uit de room gestolen, zeiden de mensen. Ze lieten enkel nog de bitterheid achter."*

Grootmoeder knikte ernstig naar Maria. *"Gij klaagt dat het spul bitter ruikt, meid. Vroeger zou men gezegd hebben dat er een boos oog op uw karn rust."* Maria snoof even, maar keek toch met een schuin oog naar de donkere hoek achter de stookplaats. *"Wel, bomma, de juffrouw van de school beweert dat er geen heksen in de karn zitten, maar 'kiemen' en 'bacteriën'. Onzichtbare beestjes die je enkel met kokend water en kalk kan verjagen."*

"Heksen of bacteriën," mompelde Adriaan terwijl hij zijn pet opzette, "het kost allicht geld." "Geen cent," viel Cornelia haar man dapper in de rede. *"De staat betaalt het onderwijs, omdat de Deense boter onze boeren kapot concurreert. Ze leren er werken met een 'centrifuge' – een molentje dat met pure draaikracht de room scheidt binnen het uur, nog voor de vliegen erbij kunnen. En ze leren er thermometers gebruiken, zodat we niet meer met een vuile duim moeten voelen of de room lauw genoeg is."*

Ze legde een warme hand op Maria's schouder. *"Als onze meisjes leren hoe ze boter moeten maken die geel, vast en zoet is, betalen de heren uit de villawijk in Heide er het dubbele voor. Dan zijn we niet meer afhankelijk van wie ons een stuiver gunt voor een dag spitten."* Adriaan zweeg even. Hij keek naar de schrale muren van het huisje, naar zijn dochters en knikte langzaam. *"Ga dan maar," sprak hij zacht. "Maar als die juffrouw u leert dat melk zonder koeien gemaakt wordt, blijf je thuis."*

Twaalf weken lang liepen Maria en Joanna elke ochtend in alle vroegte over de hei naar het dorp. Toen de cursus ten einde liep, kwam de familie op een zonnige zaterdagmiddag samen in de schuur van de melkerijschool voor de openbare demonstratie. Het was een wereld van verschil. Geen donkere, rokerige

lemen vloer, maar kraakhelder witgekalkte wanden, glimmende koperen en geëmailleerde emmers, en een doordringende geur van sodawater en zuivere stoom.

In het midden van de ruimte stond Maria, fier in een spierwitte schort en een linnen kapje. Met vaste hand draaide ze aan de zwengel van een ruitvormige rolkarn op gietijzeren poten. *"Kijk nu,"* fluisterde Gerard met ontzag naar Frans. *"Geen gestoot meer. Ze draait het gewoon rond alsof het een koffiemolen is!"*

"Let op het kijkglas, vader," wees Maria zonder te stoppen met draaien. *"Zodra het glaasje helder wordt, zijn de boterkorrels gevormd ter grootte van een tarwekorrel. Dan laten we de karnemelk af en spoelen we met zuiver bronwater van twaalf graden. Zonder melkresten kan de boter niet rotten."* Even later liet ze het mengsel op een grote, ronde draaitafel glijden. Met een geribde houten rol kneedde Joanna de boter langzaam droog, zonder dat er ook maar één mensenhand aan te pas kwam. Met een beukenhouten spaan sloegen ze de goudgele massa in rechthoekige houten vormpjes waarin een klaverblaadje was uitgesneden.

Adriaan hield zijn adem in. Hij brak een stukje van het proefbrood af en streek er een royale laag van de verse boter op. Hij proefde. Zijn ogen werden groot. *"Geen spoor van zuur,"* zei hij verwonderd. **"Het smaakt naar zoete room en bloemenweide."** Grootmoeder Anna Catharina stapte schuifelend naar de tafel. Ze streek met haar rimpelige vinger over het koper van de ontromer en keek Maria lang aan. *"Geen roodgloeiend hoefijzer,"* glimlachte Maria zacht naar haar. De oude vrouw knikte traag, en een zeldzame glimlach plooide haar mondhoeken. *"Geen hoefijzer, kind. Maar wel een ander soort toverij. Als dit de nieuwe tijd is... laat hem dan maar snel naar de Achtzaligheden komen."*

(Bijdrage van Wim Kuyps)

Toni Coppers te gast in Kalmthout

Toni Coppers, bekend van de thrillers rond commissaris Liese Meerhout & privédetective Alex Berger— komt naar Kalmthout! In deze unieke lezing vertelt hij over het schrijversleven, de inspiratie voor zijn personages, zijn eigen levensweg en veel meer... Toni is die avond een open boek. Hij wisselt spannende fragmenten af met grappige en ontroerende anekdotes. Het wordt een avond vol verhalen, menselijkheid en literaire magie.

DON
22.10

Auteurslezing

Wie de auteurslezing wil bijwonen op donderdag 22 oktober in zaal ClubK, Kapellensteenweg 234 moet vooraf inschrijven via www.clubkalmthout.be. De lezing start om 20 uur, deuren open vanaf 19u30, inkom is 5 euro.

33. Woning

Van Oevelen – Van Riet

Bouwjaar: 1982

Architect Jef Van Oevelen

Heiken 100

Kalmthout-Achterbroek

Van deze woning werden de plannen op een raster ontworpen. Een raster met een eenvoudige rechthoekige basisvorm die op zijn beurt in vier kleinere rechthoeken wordt opgedeeld.

De verschillende vertrekken worden hierin evenwichtig en consequent ingevuld. Eén van die rechthoeken bevat een gesloten slaapzone met badkamer voor de ouders, een andere bevat keuken en bergruimte. De laatste twee rechthoeken zijn naar buiten toe opengewerkt; hier is de leefruimte ondergebracht. Zelfs in de gevelvlakken is de strakke maatvoering duidelijk voelbaar. Het bouwvolume komt massief en compact over en wordt afgedekt met een teruggetrokken zadeldak.

Het laat op die wijze ruimte voor het plaatsen van dakterrassen van waaruit zicht bekomen wordt op de uitgestrekte landelijke omgeving.

Volgende week: 34. Woning Bogaerts - Baranda

(bijdrage van Paul Witters)

bezoek onze website www.heidevertelt.be voor nog meer foto's

Video “Calmpthout in grafiet en houtskool”

Veel bezoekers die de recente tentoonstelling “Calmpthout in grafiet en houtskool” in het Arboretum bezochten, willen graag de presentatievideo nog een keertje bekijken.

Dat kan door [HIER](#) of op de foto te klikken.

Joan de Veth overleden in Heide

In zijn woning overleed op 8 september Joan de Veth. Hij werd geboren in Deinze op 15 juni 1944 en was gehuwd met Jacqueline De Taeye. Joan was ook de vader van twee kinderen, vier kleinkinderen en één achterkleinkind. Hij woonde al verschillende jaren in Heide. Van hem wordt afscheid genomen op dinsdag 22 september om 11u in de Onze lieve Vrouwekerk in Kalmthout-centrum. Hij rust in vrede!

125 jaar wielersport in Kalmthout

Op onze redactie kwam deze foto toe, ons toegezonden door Frank Vanthillo. Frank herkent zijn grootvader Frans Vanthillo (*alias Frans van Polle*), het is de man links die de fiets vast heeft.

Mogelijk zijn het allemaal Kalmthoutenaren, dus willen wij wel eens weten of er lezers zijn die nog iemand herkennen. Een mogelijke link zou kunnen zijn:

Men sprak in die tijd over de azen van de kermiskoersen: Fons Van Thillo, Fons Hooydonck, Louis Ruys, Sus Heestermans (alias den Bries), Charel De Laat, Frans Vanthillo (alias Frans van Polle), Edward Boden, Willem Van Thillo (alias Mus van den boer), Flor Monu, Jan en Toon Quirijnen, zij woonden allen in Kalmthout.

Deze passage vinden we terug in het boek "*de Kalmthoutse gouden sportgeschiedenis*" en werd destijds neergeschreven door Michel Lambrechts, alias Michellio, in zijn boek.

Horeca in de Beauvoislaan

De huidige Beauvoislaan, vroeger Kruisstraat, Heikantstraat. Over het café “*In de Boschlust*” werd al vaak geschreven. Het laatste artikel verscheen in Heide Vertelt nr. 308.

Op de postkaart van Hoelen (n° 6545 uit 1910) staat:

In de Boschrust – Estaminet
Vict. Verbeuren
Kruisstraat, Heide-Calmphout

Een *estaminet* is een oude Benelux-benaming voor een herberg of café. Op de hoeksteen onder het dakgoot gedeelte, het opschrift vermeldt de naam van het café **Rust na Arbeid** en de eigenaar/bouwheer (M. Beauvois), de grondlegger waarnaar de Beauvoislaan in Heide (Kalmthout) is vernoemd. Op de rechterzijde van de hoeksteen (de kant op de voorgevel) staat de Franse vertaling van de naam van het café gegraveerd: **Repos après le Travail**.

Omdat Heide in die tijd (eind 19e/ begin 20e eeuw) veel Franssprekende toeristen en burgerij uit Antwerpen trok, werd de hoeksteen aan beide kanten voorzien van tekst: de zijkant in het Nederlands (*Estaminet Rust na Arbeid/ M. Beauvois*) en de voorkant in het Frans (*Repos apres le travail*).

Dit café, op de hoek van de Beauvoislaan en de Rode weg en heeft niets te maken met het huidige Bolderbos, vroeger den Bosduin of eerder café Zwarten Hond.

Ik heb twee foto's ontvangen waarop Mariette Verbeuren met haar dochter Marie-Louise Raemaekers staan afgebeeld, voor dit café in de Beauvoislaan. Daar werd tijdens de zomerperiode ijs verkocht aan alle toeristen die tijdens hun wandeling verpozing zochten.

Als je op de foto mensen herkent laat het ons dan zeker weten redactie@heidevertelt.be

(bijdrage van Paul Witters met dank aan Brigitte Nys)

Treinongeval te Kalmthout

Uit "Het Handelsblad" van 26 juli 1881

Op de tekening het eerste station van Kalmthout. Het oorspronkelijke, eerste stationsgebouw dat rond de opening van de spoorlijn Antwerpen-Rotterdam in de jaren 1850 werd opgetrokken, werd afgebroken in 1897. In datzelfde jaar (1897) werd ter vervanging het grotere, stenen stationsgebouw opgetrokken

nabijheid der statie van Calmpthout, een verschrikkelijk ongeluk plaats gehad.

Twee werklieden, de genaamden J. Schroyers en Jan Baptist Nauwelaerts, de eerste 40 en de tweede 42 jaar oud en beiden wonende te St-Catharina-Waver, zaten op een waggon van een trein voor materieel, die langzaam vooruit reed in de richting van het centrum der statie, waar hij zich op eene nevenlinie ging plaatsens, om den reizigerstrein te laten voorbij rijden.

Eensklaps kwam de trein aan, nog voor dat de trein voor materieel gansch op de nevenlinie gekomen was en dat met zulke verbazende snelheid, dat er aan inhouden niet te denken viel. De twee treinen liepen in dezelfde richting; hierdoor was de botsing die volgde, min hevig, doch nog groot genoeg om de twee werklieden, die op den kant van den waggon zaten, en den reizigerstrein niet hadden zien aankomen, om te stooten en uit den waggon te doen vallen.

Beiden kwamen ongelukkig genoeg onder de wielen der volgende waggons te recht, zoodat den een de schouders en den andere den arm verpletterd werden.

Na eerst ter plaatse verzorgd te zijn werden zij opgenomen en naar het gasthuis alhier gebracht. Er blijft echter slechts weinig hoop op redding voor hen over.

De slachtoffers zijn ongehuwd.

De elektriciteitscabine achter 't Kapelleke

Nu we de volgende fase voor de renovatie van het kapelleke van Heide gaan opstarten hebben we ook een antwoord op een vraag die ons eerder al verschillende malen werd gesteld: "wie heeft het in zijn hoofd gehaald om vast aan het kapelleke een elektriciteitscabine te bouwen". We vonden een artikel terug waaruit blijkt dat er vooraleer de cabine er kwam er al een "paalcabine" was op het kruispunt in Heide en men toen het een gemakkelijke oplossing vond om een nieuwe cabine vast aan de kapel te bouwen. Hierover schreef men toen:

Daarmee was de overbelasting van de paalcabine aan het kapelleke echter maar tijdelijk opgelost, want kort na de tweede wereldoorlog moet het schepencollege zich toch weer buigen over de te zware belasting van de cabine. Meteen besluit ze bij de verzwaring ook de paalcabine te vervangen door een stenen en ze kiest daarbij voor een ongewone, maar goedkope versie: ze besluit (gemeenteraad 14 maart 1949) het kapelleke te verbouwen! Achter het kapelleke wordt een dwarsstuk tegen het kapelleke als cabine gebouwd. De gemeente engageerde zich wel tegenover de kerkfabriek van Heide de onkosten voor het ongeschonden houden van het kapelleke zelf en de binnenversiering voor haar rekening te nemen (+/- 8.000 frank)

Op de foto het kapelleke vooraleer er een elektriciteitscabine werd aangebouwd

Heide kermis in 1959!

Al in 1959 werden grootse activiteiten voorzien ter gelegenheid van Heide-kermis. Zo kwam onder andere Gaston Berghmans er optreden in de toenmalige gelegenheid "Open haard" op het Heidestatieplein.

Uit de oude doos

Deze week een foto van de Guido Gezellelaan in Heide.

We merken dat er in deze straat toen nog aan weerszijde grachten waren.

Ongetwijfeld kennen onze lezers een aantal huizen terug, de meeste huizen staan er nu nog.

